

A tartalomról:

Lelkészi jelentés	2
Beosztott lelkészi jelentés	4
Felügyelői jelentés	6
Gazdasági beszámoló	8
Számvevőszéki jelentés	11
Atyai örökség	11
A megújuló szerelem nevében	12
Molnár Gyula irodalmi kör	13

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2010. I. szám

Jézus mondja: „Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért.” (János 15,13)

Március hónap ígéje ez Útmutatónkban. Számomra pedig a napokban éppen hét éve, hogy belém vésődött Jézusnak ez a mondata. Most is tisztán emlékszem. Már bőven tavaszodott, de akkor és ott szakadó hóesésben énekeltük ezt a Teológia énekkarával a Farkasréti temetőben. A 33 évesen, krisztusi korban meggyilkolt Andorka Eszter lelkész-nő temetése volt. Életét adta barátaiért: hajléktalanokért, alkoholistákért, drogosokért, mozgássérültekért és mindenki másért. Egy fiatal fiú, aki nála lakott, amikor a drogelvonnó után nem volt hová mennie, később visszaesett, és belőtt állapotban a saját lakásán gyilkolta meg őt. Hogy nem volt eléggé elővigyázatos Eszter? Emberileg talán nem volt az. De életét adta barátaiért, és sokaknak sokat adott. Nekünk pedig, akik itt maradunk, 33 évet adott általa Isten.

Jézus földi, emberi testben leélt életéből is 33 évet kaptunk. Valójában azonban ennél sok-

kal többet. Értünk, barátaiért, akik Istenben testvérei vagyunk, a saját életét adta oda. Túrta a gúnyolódást, a hamis vádakat, az ostorcsapásokat, a leköpéseket, saját keresztségének szó szerinti súlyát, a megvetést, a szeggek fájdmát és emberi testének teljes megadását, amikor a kereszten haldoklott. Érttem. Érted. Mindannyiunkért. Ő, az Isten Fia, a saját életét adta oda, hogy az én bűneimet Isten megbocsássa az ő áldozatáért. Hogy nem logikus mindez? Emberileg talán nem az. Sőt! Igazságtalan! Van, akinek azért, mert a szégyen égeti emiatt. És van olyan, akinek azért, mert ő nem kért ilyen áldozatot. De nem nekünk kellett döntenünk. Isten és Jézus már döntött. Nekünk pedig újabb lehetőségünk van a kegyelem még tartó idejében, hogy a szégyen és a megkönnyebbülés útján, böjt és nagyhét elcsendesedése után a húsvéti öröm megszülessen bennünk: Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!

Amen

A természet, mint minden évben, változás előtt áll, közeleg a tavasz. Talán mi is vele tartunk. Áprilisra remélhetőleg túljutunk a holtpontra, a depressziós sötétséget felváltja majd a világosság, a megvilágosulás. Sokan még hitüket próbálgatják. A kereszti árnyéka azonban már rájuk vetül. Közeleg a nagypénteki bizonyosságtevés. Az ingadozóknak, a tétováknak hamarosan dönteniük kell! Sikerül-e újjászületniük kételyeik halála által? Remélhetőleg igen!

Az egyik legszebb egyházi örömnepünk, Húsvét, a feltámadás évfordulója közeleg. „Valóban feltámadt az Úr!” (Lk 24,34) Nekünk pedig nem is lehet más dolgunk, mint az örömhírt, Húsvét evangéliumát 2Tim 4,2 alapján hirdetni. Hirdetni azt, amit Isten értünk tett.

„Most már tudjuk, hol vannak a bűneink. A törvény a mi lelkiismeretünknek nehezíti, de Isten leveszi rólunk és a Bárány vállaira helyezi azokat. Ha a bűnök rajtam feküdnek – veszve volnék. Mert erős hatalom a bűn. De szól az Isten: tudom, hogy bűnöd elbírhatatlanul nehéz; azért hát lásd: leveszem rólad, és az én Bárányomra helyezem. Te pedig hidd ezt, mert ha így teszel, szabad vagy a bűntől.” (Luther Márton: *Jer, örvendjünk, keresztyének!*)

Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk minden kedves Testvérünknek!

Isten háza népe Lelkészi jelentés a 2009. évről

A 2009. év igéje így hangzott: Ami az embereknek lehetetlen, az Istennek lehetséges. (Lk 18:27) Amikor Jézus tanítványai döbbenetben állnak az előtt, hogy a gazdagok – akiket nyilván igazságukért jutalmazott Isten gazdagsággal – nehezen, pontosabban: sehogy nem juthatnak a mennyek országába, Jézus így felel kérdésekre. Ami az embereknek lehetetlen, az Istennek lehetséges.

Ha egyházi törvényünk és jó rendünk megkívánja, hogy évről évre a gyülekezet lelkesze számoljon be munkájáról, nyilvánvalóan egyrészt az elvégzett munka mennyisége, másrészt annak hatékonysága kerül homlokterbe. A munka mennyiségét valamelyest lehet mérni. A népmozgalmi adatok között szerepel a megtartott istentiszteletek száma – ebben az esztendőben Székesfehérváron és szórványokban összesen 164 átlagosan összesen 94 résztvevővel – és bibliaórai csoportok száma (16 hittan csoport, 2 ifjúsági kör, 8 felnőtt csoport, melyből négy hetente, egy kéthetente, három pedig havonta tartja alkalmait) szerepel a látogatások és lelkipásztori beszélgetések száma (148 illetve 61). Meg lehet állapítani, hányszor ülésezett a presbitérium, mennyiszer tartottunk közgyűlést. Arról is beszámol a népmozgalmi adatsor, hogy az elmúlt esztendőben 23 keresztelezés történt, 19-en konfirmáltak, 8 pár kötött házasságot és 28 temetés történt. Amikor azonban ezeket a számokat mondom, Radnóti verse jut eszembe, mert a számok mögött nekünk személyek állnak, akiket szeretünk, akikhez emlékek kötnek.

A lelkeszi munka mennyiségét valamelyest lehet mérni, a hatékonysággal azonban már bajban vagyunk. Mert nem lehet mérték az istentiszteleten a szónoklat hossza és stílusa. Nem lehet mérték a látogatás időtartama, még az sem, hogy hangzott-e imádság. Talán lehetne mérték, hogy a lelkesz mennyire megnyerő, együttérző és kedves. Ebben az esetben azonban könnyen abba a hibába esünk, amitől Pál apostol óv: „Most tehát embereknek akarok kedvében járni vagy Istennek?” (Gal 1:10). Lehet a lelkeszi munka hatékonyságának eszköze a teológiai igényesség és tisztaság. Ennek ellenőrzése azonban részben az egyházi felsőbbtség (esperes és püspök), részben pedig a gyülekezet, az íghallgatók küldetése. Így az egyedüli mérték az üdvösség lehet, az, hogy a gyülekezet tagjai a lelkeszi szolgálat által eljutnak-e az örök életre. Erről azonban Jézus azt mondja: „Embereknek lehetetlen”. Ezért nem értékelni szeretném az elmúlt esztendőt, hanem inkább emlékkönyvszerűen kinyitni naptáramat, és végiggondolni a jelesebb alkalmakat, hiszen az emlékezés hálát vagy bűnbánatot ébreszthet, és mindenképpen egybeköti hallgatóit. S örülök, hogy nem sorokba rendeződve, hanem terített asztal mellett foglalunk helyet, ahogyan vasárnapi ebéd után, kávé és sütemény mellett a család.

Az emlékkönyv első oldalai a **közösségépítésről** szólnak. Most nem szeretnék részletesen beszélni a gyülekezetünkben működő *körökről* – erről egyrészt a felügyelői

jelentésben hallunk, másrészt a munkaévet záró napunkon számolunk be. Összefoglalóan két dolgot szeretnék ezzel kapcsolatban mondani. Nagyon örülök annak, hogy közösségeink egyre önállóbban működnek, vonzóak és szolgálatra készek. Örülök annak, hogy egyre többen vállalnak aktív szerepet a közösségépítésben. Úgy látom, hogy eközben egyik közösség sem szeparálódik, nem marad magára, hanem a különböző körök között megfelelő kapcsolat működik. Ugyanakkor azzal is kell számolnunk, hogy minél közelebb kerülünk egymáshoz, annál könnyebben okozhatunk egymásnak sérülést, annál inkább kiütözköznek különbözőségeink. Ezért fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy minket valamennyiünket Jézus hívott el. Öbenne tartozunk az anyaszentegyházhoz és a gyülekezethez. A közösséghez tartozást nem akadályozhatják személyes sértődések, ütközések, ambíciók vagy csalódások. Mert nem egy-egy ember, hanem Jézus hívott el, s az egyház hitelességét nem egy-egy ember, hanem Jézus adja meg. De éppen ezért figyeljünk egymásra ilyen lelkülettel, mert ha egymást háttérbe szorítjuk, megbántjuk, ha egymásnak csalódást okozunk, Jézus meghívottjával szemben vétkezünk.

Ebben az esztendőben is megrendeztük *táborainkat, csendesnapjainkat* illetve részt vettek gyülekezeteink tagjai konferenciákon. Nyár elején hittanos táborba közel harminc gyermek jött el, július-augusztus fordulóján az ifjúsági táborban fiataljaink vettek részt mintegy tízen. Nyár végén Piliscsabán a presbitérium illetve a közösségvezetők számára rendeztünk kétnapos együttlétet. Különösen is fontosnak találok azt, hogy a gyülekezeti munkatársképzőre illetve az országos presbiteri találkozóra, a külmissziói egyesület rendezvényeire és a FÉBÉ konferenciákra gyülekezetünk felnőtt tagjai rendszeresen és jelentős arányban jutnak el. Ezek a konferenciák nem csupán az egyéni megerősödést, hitbeli növekedést szolgálják, hanem hatásuk tovább sugárzik gyülekezetünk közösségeibe is.

Ezt a tovább-sugárzást élhettük meg akkor, mikor gondnok testvérünk vezetésével a gyülekezeti ház ablakait és ablakkereteit mázolta le egy lelkes csapat. Odaadó szolgálatuk közben – nemcsak a munka, hanem a közös étkezések idején is megélhettük a családi közösséget.

A családi közösséghez, Isten háza népéhez is hozzá tartozik a szomorúság, a *gyász*. Mert ugyan erős hittel vigasztaltuk magunkat, amikor Falussy Ferencné felügyelő testvérünk elment közülünk, mégis az utána maradt ürt gyakorta érezzük. Bölcsessége, szervezőkészsége, odaadása és mindenki iránt megmutatkozó szeretete, példamutató hite hiányzik. Megemlékeztünk Dr. Molnár Gyula testvérünkről is, akit öt évvel ezelőtt szólított haza a mennyei Atya. S bár már ebben az évben történt, nem hagyhatom ki Baranyi József gondnok testvérünk halálát sem. Mint hitben testvéreimre, emlékezem rájuk, megcsukló hangon és hálásan, hogy hitüket és példájukat láthattam, s velük együtt szolgálhattam.

A közösségépítés végiggondolása közben szót kell ejtenünk *szórványainkról illetve filiáinkról*, a Fehérvárcsurgói Gyülekezetéről. Az itt folyó munkát beosztott lelkészünk ismerteti részletesebben, én hadd fejezzem ki örömemet, hogy az anyagyülekezetből egyre többen ismerik meg az ott folyó munkát, a szórványban élő közösségeket. A fehérvárcsurgói gyülekezet mellett Sárosdon és Agárdon tartunk istentiszteleteket illetve hittanórát. Bizonyosan több faluba is indokolt volna kijárnunk. De célunk, hogy az istentiszteleti közösséget inkább egybegyűjtsük, biblia-órákat, családi-házi alkalmakat azonban szívesen tartunk ott, ahol erre meghívunk.

Az emlékkönyv következő oldala **ünnepeinkről** emlékezik meg. Hálát adok Istennek azért, mert *keresztelésein* száma majdnem elérte a temetésekét. Igaz, több megkeresztelt kisgyermek külföldön vagy más településen él, tehát nem a mi gyülekezetünk létszámát gyarapítja, mégis ünnep számunkra, hiszen valamely okból mégis itt érzik szüleik otthon magukat. A megkeresztelték közül hadd emeljem ki a felnőtteket. Bizonyosan nem könnyű felnőttként a gyülekezet elé kiállni, hitünket megvallani. Áldott legyen értük Isten.

Azonban a felnőtt keresztelés számszerű vizsgálata megerősíti Jézus szavát, hiszen látjuk: a felnőtt keresztelés nem ad nagyobb biztonságot arra, hogy valaki hitben megmaradjon. Egyedül a Szentlélek tarthat meg bennünket az igaz hitben és az üdvösségben. Ezért a gyülekezet küldetése a megkereszteltékért folytonosan imádkozni.

A gyermekkeresztség szükséges és hasznos velejárója a *konfirmáció*, amelynek vendége volt Juha Taanila és felesége Kemiből. Ebben az esztendőben Székesfehérváron 12, Agárdon 1, Fehérvárcsurgón 2 gyermek konfirmált. Belőlük alakult meg szeptembertől a kisifi, a serdülők ifjúsági órája.

Az érettségizők közül, idén is tizenegyen részesültek *úrabocsátó áldásban*. Megvallották hitüket, és mi örömmel neveztük őket a gyülekezet felnőtt tagjainak.

Az elmúlt évben különleges ünnepünk is volt, amilyen huszonnyolc év óta nem volt templomunkban. Pethő Judit testvérünket szentelte lelkésszé Ittész János püspök. Isten elhívása mindig csodálatos – megérezhetjük ezt akár már a vasárnapi olvasó-szolgálatból is – ám egészen különleges dolog, ha valakit az igehirdetés és a szentségek kiszolgálásának életreszóló szolgálatára választ ki az Úr. S a gyülekezet is átélte kiválasztottságát, hiszen Judit közülünk indult, és közöttünk is maradt a Lélek ajándékaival. Áldott legyen ezért az Úr!

Isten háza népe vagyunk. **Nem egyedül.** Erről szól az emlékkönyv következő oldala. Nem egyedül tartozunk Isten házához, hanem – ha szabad a ház képével tovább gondolkodni – itthoni evangélikus gyülekezetünk csupán egy szobája Isten otthonának. Az elmúlt évben is igyekeztünk kapcsolatba kerülni a többi szoba lakóival.

Január folyamán a már hagyományos *ökumenikus imahét*en vettünk részt. Ezt a sorozatot különlegessé tette finn testvéreink jelenléte. Az ő életszeretetük, vidámságuk, élő hitük erősített és példát adott. Különleges alkalom volt,

hogy a Hétvezér Általános Iskola egy tanítási óráján Markku Korpela lelkész énekes beszámolót tartott. Baranyai Tamás lelkész testvérünk hűséges tolmácsszolgálatát hálásan köszönöm Istennek.

Az imahét rendszeres visszatérő kérdése, mikor találkozzunk újra. Szinte meghallgatott kérdésnek élhettük meg a felhívást, hogy a környezet védelme, a teremtettségért való felelősség jegyében ökumenikus alkalmakat tartsunk október folyamán. *A teremtés hete* így jött létre, s ott az igehirdetés illetve előadás mellett kis csoportokban beszélünk meg lehetőségeinket, egyéni feladatainkat.

A teremtés hetét *Berze János* református lelkipásztor koordinálta, ő volt házigazdája. Ő frissen megválasztott lelkésze a református gyülekezetnek. Iktatásán gyülekezetünkben is részt vettek többen.

Külső kapcsolatainkat ápolja a missziói kör is. Adventi vásárával saját gyülekezetünk orgonaépítését és a Külmisziói Egyesület szolgálatát támogatják.

Az ökumenikus kapcsolatok sorában legelevenebb a zenei kapcsolat, az *énekkarok* közös szolgálata. Ez már annyira természetes és eleven, hogy a Csomasz-Tóth Kálmán Énekkar évfordulójának ünnepére kórusunkat is meghívták közös szolgálatra.

Isten házának másik szobájában a külföldi testvéregyházakat találjuk. Már szóltam a finn testvérek januári látogatásáról. Szeretnék megemlékezni arról, hogy a német-magyar baráti körrel gyülekezetünk néhány tagja is részt vett a Schwäbisch-Gmündbe szervezett kiránduláson június folyamán, júliusban pedig az ifjúsági körünk képviseltette magát a schönblicki gyülekezetben tartott ópietista ifjúsági találkozón. Végtelen figyelmességet, élő hitet találtunk a német fiatalok közösségében. A schönblicki gyülekezet pedig számos lehetőséget tárt elénk a gyülekezetépítés terén.

Augusztusban más jellegű megtiszteltetés ért bennünket. Heikki Koivisto lelkészt Székesfehérvár MJV önkormányzata tiszteletbeli polgár címmel tüntette ki a két testvérváros kapcsolatában végzett évtizedes munkájáért. Ez úton is gratulálunk neki kitüntetéséhez, s kívánjuk, hogy tovább is végezze hűséges szolgálatát.

Külső kapcsolatainkat nem tudom teljességgel felsorolni. De mindenképpen meg szeretném említeni a *krízisközpontban* végzett szolgálatot. Példaértékű szolgálatot végeznek ott asszonytestvéreink. A kórházi segítőszolgálatban is – ha kisebb arányban is – jelen van gyülekezetünk. Rendszeresen tartunk áhítatokat és istentiszteleteket a SZIM és az Agárdi Aranyhíd szeretetotthonokban. A Fehérvár c. hetilapban rendszeresen jelennek meg a gyülekezet lelkészeinek írásai, olykor pedig a Fejér Megyei Hírlap és a Városi Televízió is közöl riportokat.

A gyülekezet szolgálata nem lehetne ilyen sokrétű, ha nem volna pontos az irodai adminisztráció, a pénzkezelés, ha nem volnának tiszták a gyülekezeti ház termei, és nem volna rendben temetőnk. Hálás vagyok Istennek azokért, akik az ige-szolgálatban, a vasárnapi istentiszteleti felolvasásban, a közösségek vezetésében mellettem állnak. Fel nem mérhető, milyen nagy ajándék, hogy elnöktársammal

és minden tisztségviselővel közös akarat, különbözőségeket áthidaló hit és szeretet köt össze. Köszönöm, hogy kisebb és nagyobb ünnepeinken asszonyok és férfiak állnak készen szolgálatra. Köszönöm, hogy egymás értesítik telefonon és személyesen. Köszönöm a gyülekezeti hírmondónkon végzett lelkes munkát. Öröm tapasztalni a munkatársi megbeszéléseken, az imaközösség háttérszolgálatában és a presbiteri és közgyűléseken, hogy sokak számára milyen fontos gyülekezetünk közössége. Mert valóban itthon vagyunk benne, mint Isten házanépe. Hálas vagyok Istennek, hogy ezt az otthonosságot felébresztette szívünkben, és ezt tapasztalhatom szolgáló társaim életében.

Az elmúlt évre gondolva kicsit előre is tekintünk. Mert az elmúlt év folyamán vált egyre világosabbá, hogy gyülekezetünknek még intenzívebben kell részt vennie a szociális munkában. Kerestük azokat a lehetőségeket, amelyek nem haladják meg erőnket, azokat az utakat, amelyeket az Úr tárt elénk.

Októberben határozatot hoztunk arról, hogy megvizsgáljuk a lehetőségét annak, hogy három irányú szociális alapellátó intézményt indítsunk. Az egyik irány a Családi Napközi, amelyben bölcsődés és óvodás korú gyermekek megőrzését vállaljuk. A másik irány az Idősek Napközi Ellátása, amely otthon nyújtana az egyedül élő, közösségre vagy felügyeletre vágyó időseknek. A harmadik irány a házi szociális segítségnyújtás. Ezek közül jelenleg a Családi Napközi fejlődött leginkább. A beosztott lelkész lakásának nagyobbik szobája tűnik alkalmasnak erre a feladatra, s ha engedélyeink megszületnek, április végén, május elején elindulhat szolgálatunk. A másik két irány is – reményeink szerint – ősz folyamán elkezdheti működé-

sét. Közgyűlésünkön szeretnénk ezekkel részletesebben foglalkozni.

Külföldi kapcsolatainkban is fontos feladatokhoz érkezünk idén. Júniusban finn csoportot, augusztusban német ifjúsági csoportot szeretnénk fogadni. A két csoport fogadása sok szervezést igényel. Szeretnénk támogató cégeket is találni, hogy vendégeink programja változatos lehessen.

Készülünk idén is a teremtés hete rendezvénysorozat megtartására október folyamán, és szintén októberben a 72 óra kompromisszumok nélkül nemzetközi ifjúsági akció is megrendezésre kerül.

Tervezünk tehát. De nem szeretnénk saját eszünk után dönteni, hiszen Isten háza népe vagyunk. Ezért kérjük testvéreink imádságát, együtt-gondolkodását, hogy az Atya akarata szerint, Jézus útját járva, a Szentlélek bölcsességével és erejével haladjunk.

Köszönöm a figyelmet.

Ps. Ebben a jelentésben nem említettem neveket. Amikor hálával és köszönettel gondolok vissza az elmúlt esztendőre, mégsem tisztségek, hanem arcok állnak előttem. Személyek, akikkel valóban testvéri kapcsolat, fel nem bontható szeretet köt össze. Hogy nevüket mégsem emlitem, azt az indokolja, hogy nagyon aktív közösségeink vannak. Fel nem tudnám sorolni azokat, akik felelősséget vállalnak, akik kétkezi munkával, tanácsaikkal, kritikájukkal és imádságukkal segítik a gyülekezet épülését. Isten előtt azonban mindannyian jól ismertek.

Beosztott lelkészi jelentés a 2009. évről

*„Maradj jövevényként ebben az országban, én pedig veled leszek, és megáldalak.”
(1Mózes 26,3)*

Isten mondta ezt Izsáknak, amikor egy éhínség idején a filiszteusok földjére értek feleségével, Rebekával. Utmutatónkban 2007 nyarán szerepelt ez az ige, azokban a napokban, amikor ebbe a gyülekezetbe kerültem teológushallgatóként, hogy segíteni próbáljak a szolgálatokban. Számos kérdés volt bennem. Örömek és félelmek, aggodalmak és bizakodás. Leginkább azonban kerestem a helyemet, hogy valóban ez volt-e Isten szándéka. Ebben az ígében megkaptam ezt. Azóta folyamatosan kísér úgy, hogy tudom, addig maradok, amíg Istennek ez az akarata.

Tavaly, 2009 nyarán történt szentelésem óta fél év telt el. Erről az időszakról írom „fél” lelkészi jelentésemet beosztott lelkészként a fenti ige gondolatkörében.

„Maradj...”

Fontos számomra ez a maradás, a megmaradás. Megma-

radni Isten ígéje mellett. Megmaradni lelkészként a saját hitéletemben és megmaradnia minden gyülekezeti tagunknak a saját igei életében. Gyülekezetünk pedig több földrajzi helyet is jelent ebből a szempontból, mindegyik más és más helyzetében. Saját szolgálatom elsősorban Fehérvárcsurgón, Sárosdon és Agárdon történik, emellett pedig a székesfehérvári anyagyülekezetben.

Az elmúlt év legnagyobb változása talán Sárosdon történt. A februári imahét olyan új ismereteket és lehetőségeket hozott, amik azóta is lendületet adnak. Szabó István helyi plébános és Donatin Tamás sárkeresztúri református lelkész személyében olyan szolgáltatásokat kaptam, akikkel nagyon jól tudunk együtt dolgozni. Arra törekszünk, hogy együtt építhessük gyülekezeteinket. Ősszel közös hálaadó istentiszteletet tartottunk, december elején adventi sorozatot, közben pedig igyekszünk a közösen használt református templom ablakait kicseréltetni,

valamint ebben az évben is több programunk volt már, illetve „most imádkozzuk helyre a többi.” Ebben az új lendületben szeretném, hogyha megmaradna és erősödne sárosdi közösségünk.

„...jővevényként ebben az országban...”

Jővevényiségünket sokféleképpen érzem. Az ifjúsági munkában az elmúlt évek nyomán egyre inkább látom azt, hogy ahogyan múlnak az évek, változik a társaság is. Vannak, akik „belenőnek” az ifibe, és vannak, akik az egyetem illetve főiskola, vagy már éppen a munkahely miatt nehezen tudnak időpontilag is ránk találni. De úgy is látom ezt, mint az elmúlásunk idejét. Gyülekezetünkben különösen is csurgói leánygyülekezetünkben, illetve szőrványainkban egyre nagyobb kérdés az, hogy idősök egyre idősebbek, a fiatalok pedig nagyon kevesen vannak. Mivel azonban Bencze András lelkészi jelentése foglalkozik összesítve a számadatokkal, én nem térek ki erre.

Jővevényiségünket jelzik a halálesetek is. Jómagam, mióta lelkész vagyok, egy felnőtt embert kereszteltem és konfirmáltam, viszont öt embert temettem már el. Szintén nem szeretnék azonban a számoknál megmaradni, azt azonban fontos látnom saját magam felé is, hogy úgy tűnik, Isten nagy kegyelmet adott számomra ezen az utolsó úton való kísérésben. Igyekszem hűséges szolgáljaként élni ezzel a kegyelmi ajándékkal és folyamatosan odafigyelni magamra, hogy lelkileg továbbra is el tudjam hordozni ezeket a helyzeteket, miközben haldoklókat és gyászolókat hordozok.

„...én pedig...”

Talán többek számára ez a rövid két szó – „én pedig” – nem indokolna külön részt, számomra azonban megköcskázatom, hogy majdnem fontosabb, mint az összes többi. Köznnyelven ezt így mondjuk: „Ember tervez, Isten végez.” Saját szolgálatomban most úgy látom ezt, hogy sokszor másmilyennek ismerem meg magamat egy-egy szolgálati terület kapcsán, mint amilyennek gondoltam. Azt hittem, hogy jó ifjúsági munkás leszek, de nem vagyok az. Azt hittem, hogy nem tudok majd temetni, és mégis tudok. Azt hittem, hogy teher lesz majd a sok utazás a gyülekezeti részeink között, közben jólesik autóba ülni és kikapcsolni két hely és helyzet között az úton. És sorolhatnám még tovább.

Azonban ez az „én pedig”, ami Isten szájából hangzik, előretételezés is a számomra mindabban, ami a jövőben vár ránk. Akár látunk már belőle valamit, akár nem. Mi tervezünk, Isten végez. Mi aggódunk, Isten pedig megmutatja kegyelmét.

„...veled leszek...”

Fontos ezt tudni akkor, amikor mind Fehérvárcsurgón, mind Sárosdon, Agárdon, valamint a Ciszterci gimnáziumban tanítok majdnem minden nap. Fontos az, hogy tudjam: személy szerint velem is ott van Isten, és fontos

ez úgy, hogy aggodalmaimat merjem Istennek átadni. Különösen a gimnazista tanítványaim kapcsán érzem fontosnak azt, hogy tudatosítsam magamban: Isten velük is ott van mindenféle helyzetben. Akár most, akár a későbbiekben. És milyen jó tudni ezt, amikor az utcán találkozom egy gyülekezeti taggal és a nem éppen ideális hely ellenére is megtudom, hogy miben hordozzam őt imádságban! Amikor családlátogatásnál, bibliaórai beszélgetésekkor, istentiszteletek utáni kézfogásokkor és még számos más alkalommal hallok, látom és megélem, hogy mennyi mindent hordozunk mindannyian magunkban. Isten azonban velünk van! Az ő ígéretei nem ígéretések.

„...és megáldalak.”

Szeretném mindannyiunk gondolataiba belevésni erre az évre is, hogy Isten már Krisztus tenyerébe és talpába belevéselt bennünket. Belevéselt, méghozzá szegekkel. Ezért ne legyen kétségünk afelől, hogy vajon az ő kegyelmében telik-e el ez az év is! Aggódhatunk is és reménykedhetünk is, de mindezt Isten előtt tegyük! Vele való imaéletünk egészséges lüktetése legyen ezeknek az érzéseknek a kavalkádja! Isten áldása velünk van.

Az elmúlt évért pedig egyedül Istené a dicsőség!

Pethő Judit
beosztott lelkész

HÚSVÉTI ÖRÖM

Elhengerítve már a sziklatömb,
kítárva tátong már a sziklabolt.
Ujjongva hirdeti a menny s a föld:
Halleluja, az Úr feltámadott!

És hirdetik az első szemtanúk,
hogy újra él a drága Messiás,
ezzel telik meg szívük és szavuk,
mert nem érdekli őket semmi más.

E szent öröm bennünk is győzze le
a félelembe bujt önérdeket,
szívünk az élő Krisztus töltse be
bátor szólással gyávaság helyett!

Bizonyságul, hogy teste nem halott,
vigyük ma is mindnyájan szerteszét,
hogy halálával életet adott,
s hogy feltámasztja minden gyermekét!

Bizonyságul éljük ez örömet,
s a most is élő Krisztus életét,
Ki, mint a fán kínhalál előtt,
Most is kítárja értünk szent kezét.

És mondjuk el: a földre értünk jött,
értünk halt meg, s fel értünk támadott,
fogadjuk hát ma még a szívünkbe Őt,
nyílják meg már e büszke sziklabolt!

Moldován Vilmos

Felügyelői jelentés a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség 2009. esztendejéről

Tisztelt Közgyűlés! Kedves Testvérek!

„Minden gondotokat Őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” (1Pt 5,7)

Hála Urunk kegyelmének és akaratának, gyülekezetünkben az elmúlt évben már két lelkész láthatta el a szolgálatot. Részletes beszámolójukból kirajzolódik az elmúlt év gazdag története, a kisközösségek élete és a szolgálatuk öröme és nehézségei. Hiszem és remélem, hogy együttes, áldott szolgálatuk az evangélikus gyülekezetünk és szórványgyülekezeteink életének gazdagodását, sokszínűségét eredményezi egyházközségünkben.

Az elmúlt esztendőben nagy veszteség érte közösségünket. Falussy Ferencné, mindannyiunk Viola nénije, a gyülekezetünk előző felügyelője megtért Urához. Másodfelügyelőként két évig vállalta a szolgálatot mellettem a gyülekezet elnökségében, amiért hálát adok Istennek, hogy segítő testvérként, elkötelezett munkatársként ismerhettem Őt. Életének utolsó évében a könyörtelen kör elhatalmaskodott testében, de lelke, hite és reménye az Úr Jézusban mindenkor megmaradt. Élete példája és hűséges szolgálata kitörölhetetlenül bennünk él tovább. *„Hát nem ezt kellett-e elszenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie?” (Lk 24,26)*

Reménység és öröm van bennem, ha az elmúlt év eseményeire, kisközösségi alkalmaira gondolok. Felsorolni sem tudnám, mert talán tíz gépelt oldalt foglalna el. Közösségeink megerősödtek, befogadóak és élettel telve önállóan működnek. Az elmúlt évben szervezett egyházmegyei, kerületi és országos egyházi alkalmakon egyre nagyobb számban képviseltük Székesfehérvárt. Munkatársképzőn, missziói konferenciákon, presbiterek országos találkozásán részt vett testvéreink gazdag élményekkel, itthon hasznosítható tapasztalatokkal gazdagodva érkeztek vissza. Beszámolóikat olvashattunk a gyülekezeti hírmondóban és hallgathattuk a presbiteri gyűlésen.

Az elmúlt évben 4 alkalommal tartottunk presbiteri értekezletet, 2 alkalommal volt közgyűlés, melyeken fontos döntések születtek. Szükség volt a költségvetés módosítására év közben, amikor Pethő Judit lelkész testvérünket Püspök Úr a gyülekezetünkbe rendelte beosztott lelkészi szolgálatra, mindannyiunk örömére.

Döntést igényelt év közben, hogy gyülekezetünk a szociális területeken vállalon-e szolgálatokat az idős és a legfiatalabbak ellátásában, gondozásában, amelyről a későbbiekben beszámolómban még kitérek.

Több százezer forintot takarítottunk meg Pirka Lajos gondnok úr vezetésével létrehozott önkéntes segítők lelkiismeretes munkája révén. A gyülekezet közössége nevé-

ben ezen alkalommal is köszönöm a résztvevőknek a lelkes segítő szolgálatot.

Több mint ötvenen vettünk részt az augusztus végén Piliscsabán rendezett „kihelyezett presbiteri” évkezdő alkalmon. Az évek óta rendszeresen megszervezett családi összejövetel most is gazdag tapasztalatokat, közös ismerkedés élményét, az ige léleképítő erejét adta mindannyiunknak.

Évközben három alkalommal hirdetett összejöveteleken beszéltük át az egyházi megújulási stratégia vitaanyagát, amelyek hasznos és építő beszélgetések voltak.

A gyülekezetünk gazdasági pénzügyi helyzetét vizsgálva megállapíthattuk, hogy a bevételeink, adományaink elmaradtak a tervezettől 340.000 Ft-tal, bár kiadásaink is 71.000 forinttal kevesebbek lettek a tervezettnél. Szomorú és elgondolkodtató, hogy tartalék alapunk mintegy 860.000 Ft-tal csökkent az elmúlt esztendőben.

A gazdasági válság, a nehezedő életkörülmények és anyagi nehézségek indokolhatják ezt az elkeserítő arányt. Nem szabad azonban beletörődnünk ebbe a ténybe, mert ha megvizsgáljuk az adományok és egyházfenntartói járulék értékét és a címek számát, bizony megállapítható, hogy 10.000 Ft-os átlag jön ki egy évre vetítve címenként. Tehát havonta még egyezer forintot sem szánunk egyházunkra, hitéletünkre, evangélikus gyülekezetünk fenntartására, fennmaradására?!

Tisztelettel és szeretettel kérem testvéreimet, hogy gondoljuk meg és tegyünk meg mindent, hogy az adományunk méltóbb legyen gyülekezetünkhöz!! Kérem, hogy 2010-es esztendőben minimálisan legalább 10%-kal többet adakozzunk, mint az elmúlt esztendőben. Mint ahogy Őseink is fenntartották, gyarapították a közösség életét és ingatlanvagyonát, így a most élő nemzedéknek is kötelezettségei vannak e téren. A jókedvű adakozót többszörösen megsegíti Istenünk. *„Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat jóval!” (Róm 12.21)*

Az utóbbi időben több aggasztó társadalmi jelenségnek, mindenkit felrázó tragédiának lehettünk tanúi és elszenvedői Magyarországon. Nagycséc, Kiskunlacháza, Veszprém, Tatárszentgyörgy csak a legismertebb tragédiák helyszínei, az erőszak, az agresszivitás elterjedésének azonban mindannyian tanúi lehettünk. Azért, hogy az emberek közötti viszonyok ennyire megromlottak, hogy a bizalmatlanság egyre jobban elharapózik, hogy egyre több negatív népegészségügyi, társadalmi jelenség üti fel a fejét, felelősség terheli az ország irányítóit. A helyzet súlyossága azonban túlmegy a politikai felelősség határain és minden a saját szerettei életéért, környezetéért felelőséget érző embert elgondolkodásra, cselekvésre kell,

hogy késztessem.

Keresztyénként ne törődjünk bele országunk helyzetének folyamatos romlásába, ne térjünk napirendre a szinte már naponta érkező sokkoló hírek láttán, hanem érezzük át együtt közös felelősségünket, s mondjuk Pál apostollal: Te győzd le a rosszat jóval!

Ezen gondolatok és ige volt a fő mondanivalója 2009. március 3-án a Deák téri Evangélikus Templomban megtartott csendes, könyörgő istentiszteletnek, amely az erőszak ellen az ima erejével állt ki. Az istentisztelet után a templom előtt égő mécesest tartó, éneklő közösség megrendítően hirdette az emberek közötti megértés, békesség és szeretet vágyát. Megszólítva és felszólítva vagyunk, hogy mások javára a jót cselekedjük a magunk, a közösségünk erejével, lehetőségével.

A világot megrendítő válság nyomán a hazánkat is elérő munkanélküliség sok családot érintett a környezetünkben. Istennek hála, hogy gyülekezetünkben az alapítványunk közreműködésével folytatott adománygyűjtéssel tudunk segíteni átmenetileg az arra rászorulóknak a 2009-es évben.

Bizonyára nem véletlen, hogy gyülekezetünkben az elmúlt évben fogalmazódott meg, hogy a szociális munkában nagyobb szerepet kellene vállalnunk. Az egyre nehezebben élő magukra maradt idős emberekről való gondoskodás és törődés nagy hiányterülete társadalmunknak. Az otthonukban ellátásra szorulóknak száma jelentős, melyet az Önkormányzatnál és a Kistérségi Alapellátási Szociális Központnál történt látogatásunkkor érdeklődésünkre elmondtak. Az egyedül élők számára az élethez, a közösséghez tartozást élményét adhatja vissza a klubszerű napali ellátás, ahol ételt, jó szót, időszakos orvosi kontrollt és érdekes előadásokat, foglalkozásokat kaphatnak.

Ilyen hiányterület ma a bölcsődei férőhelyek kis száma miatt a gyermekfelügyelet. A családi napközik elszaporodása jelzi az egyre növekvő igényt a fiatal szülőknél. A munkába való visszalépést, a részmunkaidős foglalkozás lehetőségét teremti meg a gyermek biztos elhelyezésének lehetősége. Gyülekezeti házunk alkalmas e feladatok ellátására.

Az elmúlt évben tapasztalatokat gyűjtöttünk már működő egyházi intézményekről, szolgálatokról, valamint tanulmányoztuk az engedélyek, működés feltételeinek szövevényes jogi és gazdasági hátterét és lehetőségét.

Milyen előnyökkel járhat egy szociális intézmény létrehozása gyülekezetünkben, és vannak-e kockázata, nehézségei?

Előnyei:

Sok embertársunknak, testvérünknek tudunk szolgálni és szolgáltatni, kapcsolatot építeni, fenntartani idősekkel, fiatalokkal, családokkal
Kb. 100-120 főt érünk el.

Kihasználjuk jobban gyülekezeti házunk helyiségeit, lehetőségeit.

Munkát tudunk biztosítani 8-10 munkatársnak. Állami pénzjuttatásból, normatívából is tudjuk finanszírozni a szociális tevékenységet.

A gyülekezeti házunk fenntartási és üzemeltetési költségei megoszlanak.

A családi napközi gyerekei, szülői megismerik közösségünket, a későbbiekben kötődhetnek jobban a gyülekezethez (hittan, konfirmáció, esküvők).

Kockázatok, nehézségek:

Működési engedélyek megszerzése.

Találunk-e megfelelően képzett, hitben álló, elkötelezett munkatársat minden területen?

Lesz-e megfelelő számú gondozott mindenkor?

Gyülekezetünk közgyűlése 2009. október 25-én határozatot hozott a Szociális Alapellátó Intézmény létrehozására. A megvalósítás éve 2010. lesz Isten segítségével és szándékával. *„Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek és megadatik nektek.” (János 15,7)*

A gyülekezeti Elnökség és presbitérium nevében megköszönöm a közösségünkben szeretettel segítő és önzetlenül szolgáló minden testvérem elmúlt évi áldott szolgálatát, aktív munkáját. Áldja meg Urunk és jutalmazza gazdagon életüket a Szentlélek erejével!

Erős vár a mi Istenünk!

Kiss László felügyelő

Kereszt-árnykép

A keresztfelső
ága égre mutat,
nagy örömhírt tudat:
„itt van a te utad”

a keresztfelső két karja a légbe szétszalad,
rajta sovány kezek tört vért virágzanak:
„vigyázz: őr a lélek, de a test megszakad,
kétfelé visz ösvény s te szabad vagy, szabad”

a keresztfelső
ága földre mutat:
„veszöldj: itt áss kutat,
lásd benne arcodat.”

Weöres Sándor

GAZDASÁGI BESZÁMOLÓ

I. A 2009. év zárszámadása

A 2009. év gazdálkodását meghatározó éves költségvetésünket – melyet a Presbitérium 2009. február 19.-i ülésén fogadott el – év közben módosítanunk kellett: bevételeinket 331.000 Ft-tal, kiadásainkat pedig 684.000 Ft-tal kellett növelnünk. A módosítást mind a bevételeknél, mind a kiadásoknál egyrészt a levéltár és könyvtár rendezésére kapott támogatás, illetve felhasználás, másrészt a lelkeszi nyugdíjjárulék %-os mértékének változása, és Pethő Judit beosztott lelkesz szolgálatba állásával felmerülő többletköltségek és kiadások tették szükségessé.

Jelen beszámoló már a módosított költségvetés tervszámaival állítja szembe a zárszámadás tényadatait.

A zárszámadások ismertetésekor minden évben elhangzott, hogy mennyire fontos és meghatározó gyülekezetünk gazdálkodásában az egyéni befizetésekből származó bevétel. Amikor most hálás szívvel megköszönöm minden fizető gyülekezeti testvéremnek az áldozatvállalását, szomorú szívvel kell azt a tényt is közölnöm, hogy 2009-ben a gyülekezeti tagoktól tervezett 7.350.000 Ft bevételt nem értük el, egyházfenntartói járulék, perselypénz és adományok címén 6.699.462 Ft került bevételként a zárszámadásba. Lényeges az eltérés az egyházfenntartói járuléknál: 4.000.000 Ft-tal szemben 3.530.162 Ft a tényadat. Ez az összeg a gyülekezetünkönél nyilvántartott 736 címből csak 350 címről érkezett, azaz kevesebb, mint 50% érzi kötelességének az anyagi áldozatvállalást is.

De ők aztán nagyon! Talán erejükön felül, talán mások helyett is! A jó Isten gazdag áldása legyen adományozókon és adományainkon egyaránt!

Nem győzöm hangsúlyozni, hogy nem a 3,5 millió Ft-ot kevesellem, hanem hiányolom a 386 címen élő, nem fizető evangélikus testvéreink aktivizálódását, szíves figyelmükbe ajánlva a Zsidókhöz írt levélben foglaltakat: „A jótékony-ságról pedig és az adakozásról el ne felejtkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten.”

Orgonahitel törlesztésére 46, egyéb egyházi célra adomány 65 címről érkezett. Ez utóbbi két statisztikai adatot rontja az a tény, hogy sok az átfedés: azaz többször előfordult, hogy egy 1 adott címről mindhárom jogcímen érkezett befizetés.

Tájékoztatásul néhány összehasonlító adat:

Megnevezés	2007			2008			2009		
	Nyilvántartott cím	Fizető cím	Befizetett összeg (ezer Ft)	Nyilvántartott cím	Fizető cím	Befizetett összeg (ezer Ft)	Nyilvántartott cím	Fizető cím	Befizetett összeg (ezer Ft)
Egyházfenntartói	739	385	3.765	760	373	3.764	736	350	3.530
Orgonára adom.	739	48	806	760	115	835	736	46	543
Egyéb célra ad.	739	27	883	760	51	1.350	736	65	1.028

Az orgonára befizetett összegekben a Missziói Kör karácsonyi vásárából származó adományai is szerepelnek.

Kérem Egyházközségünk tagjait, szíveskedjenek elgondolkodni a számokon, és emlékezni: mit is mondott Pál apostol? (2Kor 9,7)

Lássuk ezután a 2009. évi zárszámadás főbb adatait:

Megnevezés		Terv Ft	Tény Ft
BEVÉTELEK ÖSSZESEN		11.435.000	11.776.960
Ebből:	– egyházfenntartói járulék	4.000.000	3.530.162
	– adományok	1.000.000	1.028.500
	– perselypénz	1.250.000	1.348.250
	– céladomány orgonára	850.000	542.550
	– céladomány Alapítványtól	250.000	250.000
	– temetőfenntartásból	860.000	669.000
	– Országos Egyháztól (levéltár + könyvtár + ifjúsági pályázat)	280.000	570.000
	– Országos Egyháztól (fehérvárcsurgói templom felújítására pályázatból)	550.000	550.000
	– fehérvárcsurgói templom felújításának pályázati költség- rítése a fehérvárcsurgói leányegyházközségtől	200.000	200.00
	– fehérvárcsurgói templom javára a Fejér-Komáromi Egy- házmegyétől	–	133.875
	– Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzatától működési támogatás	500.000	500.000
KIADÁSOK ÖSSZESEN		12.709.000	12.636.872
Ebből:	– lelkészeknek egyházi szolgálatért	2.484.000	2.484.000
	– nemlelkészi alkalmazott illetménye	585.000	563.200
	– kötelező egyházi járulékok	221.000	249.302
	– fűtés, világítás, víz, csatorna, szemét	1.780.000	1.871.886
	– temetőfenntartás	350.000	303.223
	– orgonahitel törlesztés	350.000	350.000
	– orgonahitel kamata	390.000	333.300
	– fehérvárcsurgói templom felújításának pályázatára	950.000	946.020
	– gépjármű biztosítások	85.000	84.500
	– vagyonbiztosítás	150.000	67.624

Záró mérleg:

Előző évi (2008.12.31.) pénzeszközök összege:

5.477.576 Ft

2009. évi bevételek összege:

+11.776.960 Ft

17.254.536 Ft

2009. évi kiadások összege:

–12.636.872 Ft

Pénzeszközök 2009. december 31.-én:

4.617.664 Ft

Pénzeszközök megoszlása:

Készpénz

322.524 Ft

Folyószámla

+2.190.336 Ft

Lekötött betét

+2.550.001 Ft

5.062.861 Ft

Átmenő tételek:

– 2010. évi hitoktatói díj

–300.152 Ft

– 2010. évi szórványtámogatás

–145.045 Ft

4.617.664 Ft

Gyülekezet adóssága (orgonahitel):

2.450.000 Ft

Hitel lejárat időpontja: 2016. december 15.

A zárszámadás számai is önmagukért beszélnek: 11.776.960 Ft bevétellel szemben 12.636.872 Ft kiadás realizálódott, 5.477.576 Ft nyitó pénzkészlettel szemben a záró pénzkészlet 4.617.664 Ft, a különbözet sajnos jelentős: 859.912 Ft, vagyis az a pénzeszközállomány csökkenés, amely a 2008. év előtti évekre volt tendenciózan jellemző, de 2008-ban végre megállt, most, 2009-ben ismét bekövetkezett.

Csak ismételni tudom: gyülekezetünk érdekében szükséges újabb és újabb evangélikusok bevonása életünkbe és tevékenységünkbe, mert nemcsak az eddig is felelősségteljesen gondolkodó és nagymértékben adakozó, hanem mind a 736 címen élő gyülekezetünkhöz tartozó testvérünk közös áldozatvállalására lesz szükség mind a 2010-es, mind az ezt követő években is.

II. A 2010. év költségvetése

„Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgéseitekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.” (Filippi 4,6)

A 2009. év zárszámadási adatai ellenére ezen ige szellemében, de gyarló emberként mégis kissé aggodalmas szívvel ismertetem a 2010. év költségvetés-tervezetét:

BEVÉTELEK ÖSSZESEN:	11.687.000 Ft
Ebből: – egyházfenntartói járulék	4.000.000 Ft
– adományok	1.000.000 Ft
– perselypénz	1.500.000 Ft
– céladomány orgonára	600.000 Ft
– céladomány Alapítványtól	250.000 Ft
– temetőfenntartásból	750.000 Ft
– Székesfehérvár MJV Önkormányzatától	700.000 Ft
– Szociális és Munkaügyi Minisztériumtól	700.000 Ft
(megnyert pályázat a Családi Napközi eszközeire)	

KIADÁSOK ÖSSZESEN:	13.270.000 Ft
Ebből: – lelkészeknek egyházi szolgálatért	2.964.000 Ft
– nem lelkészi alkalmazott illetménye	598.000 Ft
– kötelező egyházi járulékok	250.000 Ft
– fűtés, világítás, víz, csatorna, szemét	2.020.000 Ft
– temetőfenntartás	300.000 Ft
– orgonahitel törlesztés	350.000 Ft
– orgonahitel kamata	284.000 Ft
– Családi Napközi költségei	700.000 Ft
– testvérgyülekezeti kapcsolatok költsége	500.000 Ft

Az Egyházközség 2009. évi zárszámadását és a 2010. évi költségvetés-tervezetét a Presbitérium 2010. február 25.-i ülésén megtárgyalta, az itt közölt számokkal elfogadta, közgyűlésen történő ismertetését és a Gyülekezeti Hírmondóban való megjelentetését jóváhagyta.

Ezzel a beszámolóval, mint gyülekezeti pénztáros, 12 évi szolgálat után elköszönök, mivel megnövekedett családi elfoglaltságaim miatt ezt a feladatot a továbbiakban ellátni sajnos már nem tudom. Köszönöm a jó Istennek, hogy erőt adott nekem ehhez a szolgálathoz, köszönöm a gyülekezet Elnökségének, Presbitériumának és tagjainak irántam tanúsított bizalmát, türelmét, szeretetét, és a sok-sok segítséget, amit pénztárosként kaptam. A mindenható Isten gazdag áldását kérem Egyházközségünk tevékenységére, az Elnökség, a Presbitérium és valamennyi kedves Testvérem életére!

Bár tudom, hogy egy keresztyén közösség életében az imádság a legeslegfontosabb, végszóként mégis azt kérem a Testvérektől, – Pál apostol szavait ismételten szíves figyelmükbe ajánlva, miszerint: „A jókedvű adakozót szereti az Isten” – hogy gyülekezetünk terheit ne csak imádságukban hordozzák.

Erős vár a mi Istenünk!
Gyurkovics Ferencné

Számvevőszéki jelentés a 2009. évről

A Számvevőszék az elmúlt évben is folyamatosan ellenőrizte a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség pénzügyi gazdálkodását, a könyvelésre kerülő bizonylatok tartalmi és alaki megfelelőségét.

A 2009-es év során is, az előző évhez hasonlóan, az orgonaépítésre felvett banki hitel biztonságos visszafizetésének figyelemmel kísérése miatt is, negyedévente kiértékeljük az egyházközség pénzügyi helyzetét és ezt írásban foglalva a gyülekezet faliújságán kifüggesztve minden érdeklődő számára elérhetővé tettük.

A Gyülekezet a 2009-es évben a módosított költségvetésben előreirányzott 11.435.000.-Ft-os bevételt 11.776.960.-Ft összegben teljesítette, a túlteljesítés 341.960.-Ft. A túlteljesítés úgy alakult ki, hogy a gyülekezeti tagoktól származó bevételek több mint 660.000.-Ft-tal csökkentek, viszont pályázatokból, a lekötött betétek kamatából, valamint előre nem tervezhető rendkívüli bevételekből lényegesen több bevétel érkezett.

A módosított költségvetésben tervezett 12.709.000.-Ft-os kiadások ténylegesen 12.636.872.-Ft összegben realizálódtak. A kiadás csökkenés a tervezetthez képest 72.128.-Ft volt.

A fenti teljesítések következtében a tervezett 4.203.576.-Ft év végi pénzeszköz állomány 4.617.664.-Ft összegben teljesült, ami 414.088.-Ft-tal haladja meg a tervezett záró pénzeszközállományt.

A Számvevőszék a részletes számszaki adatok elemzésétől eltekint, mert az, a zárszámadás részletes ismertetésével bemutatásra került.

A Számvevőszék megállapította, hogy az Egyházakra vonatkozó szabályokban előírt a lelkészeknek és más egyházi

személynek kifizetett illetmények összegét fedezte az év során befolyt egyházfenntartói járulék, a nem konkrét célra befizetett adomány, valamint a perselypénz összege. Ennek következtében a részükre kifizetett illetményeket személyi jövedelem adó nem terhelte.

A Számvevőszék az ellenőrzés során megállapította, hogy a 2009. évi könyvelés a számviteli törvényben előírtak szerint történt, figyelembe véve az egyházakra vonatkozó speciális szabályokat is.

A számlákat és egyéb bizonylatokat az Egyházközség számlatükreben felsorolt jogcímeknek megfelelően könyvelték le.

A pénztári és banki bizonylatok havonta az előírásoknak megfelelően kerültek rendezésre.

Fontosnak tartom bejelenteni, hogy már évek óta tervezett könyvtár és irattár szakzerű feldolgozása és rendezése az év során szakemberek irányításával elkészült.

A költségekre a fedezetet pályázati pénzek elnyerésével biztosította az Egyházközség.

Összefoglalva a Számvevőszék véleményét, megállapíthatjuk, hogy rendezett, naprakész, szabályos pénztárkönyvvizetést, banki analitikus nyilvántartást és főkönyvi könyvelést találunk, ezért a 2009. évi zárszámadást 11.776.960.-Ft bevétel és 12.636.872.-Ft kiadás mellett a presbitériumnak elfogadásra javaslom.

Köszönetemet szeretném kifejezni mind azon Testvéreknek, akik ezt a munkát ilyen lelkiismeretesen pontosan végezték, és ezzel a mi ellenőrzési munkánkat könnyítették.

Erős vár a mi Istenünk!

Göndör Jánosné
Számvevőszék Elnöke

Atyai örökség

Emlékezés Baranyi József tiszteletbeli gondnok testvérünkre

Az ökumenikus imahét péntekén kaptuk a hírt, hogy Baranyi József tiszteletbeli gondnok testvérünk súlyos állapotban került a kórházba. Fia és menyje közösségében imádkoztunk betegágya mellett, szombaton reggel már az üres ágyat találtam. Nem egészen két héttel később felesége, Faludi Mária is elment közülünk. Őrájuk emlékeztessen most e néhány sor.

Józsi bácsi hosszú időn át – tulajdonképpen édesapai örökségként – gyülekezetünk presbitere, később gondnoka volt. Az ő gondnoki szolgálata alatt újult meg templomunk tornya és épült meg orgonánk. De talán nem is ezek a nagy események határozták meg leginkább az ő szolgálatát.

Az a szó, amivel gondnoki szolgálatát jellemezhetjük, ez

lehet: **apai örökség**. Mert édesapja is presbiter volt, odafigyelő tagja gyülekezetünknek. Édesapjának sajátkezü munkája a régi úrvacsorai kancsó, s az a gorsiumi keresztmásolat, amelyet annak idején a heidenheimi gyülekezetnek vittünk.

Ezt a csendes-természetes szolgálatot vitte tovább Józsi bácsi is. Soha nem készített listát arról, mi mindent végzett el, hogy hány órát töltött itt. Számára természetes volt, hogy amit el tud végezni, azt örömmel elvégzi, s ami nem tud, arra mást kér meg.

Az apai örökséghez tartozik az is, hogy most már nagyapa ő. Emlékszem arra a karácsonyra, amikor a Tatay Sándor Gimnázium itt ünnepelte a karácsonyt, s ő megjelent az

ünnepség előtt. Kérdő tekintetemre, miért is jött el, felmutatott a karzatra, ahol unokája készült trombitálni. S ha valaki név szerint őt nem is ismerte volna a gyülekezetben, arra biztosan emlékszik mindenki, hogy ő volt az, aki az unokájával érkezett vasárnaponként a templomba. Mert az apai örökség arra is készítette, hogy ezt az örökséget továbbadja.

Amikor búcsúzunk tőle és Marika nénitől, azzal a reménnyel erősítjük szívünket, hogy most is atyai öröksé-

güket vették át. Azt, amit a mennyei Atya adott nekik Jézus Krisztus által. S ebben az örökségben nagy szeretettel, egymás mellett állva – s ahogy őket ismerem – kicsit elbújva, háttérbe húzódva ünneplik, hogy Jézus győzött a halál felett.

Ebben a kettősségben van részünk, Testvéreim. Szomorúságban, mert nélkülük szegényebbek lettünk, és reménységben, mert őket az Atyai örökségben tudhatjuk Jézusért.

A Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség Gyülekezeti Házában
(Székesfehérvár, Szekfü Gy. u. 1; a Bírósággal szemben)

„Kuckó” Családi Napközit indít 2010 tavaszán.

Célunk, hogy felelősségteljes, szakképzett, gyakorlattal rendelkező keresztyén nevelők bibliai értékrendű gondozás és nevelés során meghitt, szeretetteljes légkörben vigyázzanak a rájuk bízott gyermekekre.

Elsősorban 18 hónapos és 5 éves közötti gyermeket nevelő szülők jelentkezését várjuk, akik megbízható helyen kis csoportban **legfeljebb 7 fő– szeretnék elhelyezni gyermeküket.**

Igény szerint lehetőség van egész hónapra, néhány hétre, néhány napra, félnapra, és alkalmankénti elhelyezésre is.

Előzetes igénybejelentést a

06-20/824-2009 és írásban az evkucko@gmail.com címen,

valamint személyesen a gyülekezeti házban

munkanapokon 9 és 13 óra között lehet tenni.

A megújuló szerelem nevében

(Evangélikus szervezésű Házasság Hétvége Győrújbaráton)

Ősi igazság, hogy a szerelem a házasság évei alatt szép lassan meg kell, hogy fakuljon, hogy a szürke hétköznapiak a ragaszkodást is elszűrítik. Sok lelkész figyelmezteti is erre a szabályra az esküvőn a házassulandókat, ne hogy majdan csalódás érje őket.

Természetes számunkra, hogy házasemberként szép lassan hozzászokunk a másikhöz, rigolyáihoz, ha már megváltoztatni nem tudjuk őket. Tudomásul vesszük a fenti ősi igazságot. Ki-ki a maga bástyái mögé menekül, egyik a *Helyszínelőket*, a másik a számítógép képernyőjét bámulva, és csak néha fogalmazódik meg szívünkben a kérdés: erről álmodtam annakidején?

Ha innen nézzük, a katolikus háttérrel született Házasság Hétvége lelkiségi mozgalmat igazi törvényszegésre találták ki: abból a meggyőződésből született ugyanis, hogy egyáltalán nem természetes, hogy a kezdeti lángoló *együtt-létet* szép lassan felváltja a kényelmes *együtt-mellett-lét*. E mozgalom hívei vallják, hogy Isten tud annyira törvénybontó lenni, hogy képes a legáltalánosabb törvényt, az elszűrülést hatályon kívül helyezni, ha mi is akarjuk.

Mi is egy ilyen házaspártól, jó barátainktól kaptunk meg-

hívást egy Házasság Hétvége. Bár az ötlet kezdettől fogva tetszett nekünk, a megvalósítás nehézségeibe ütköztünk: négy kisrác, ráadásul lelkészként a vasárnapi istentiszteletek terhe, a nagymamák tekintélyes távolságban... Nem könnyű ilyen helyzetben két és fél napra elszakadni és csak egymásra figyelni.

De az Isten szeretete leleményes, és 2010. február 19-21-ig eljutottunk egy ilyen, elsősorban evangélikusok számára szervezett hétvégre, Győrújbarátra. Most nem az a fontos, hogy *ott* mi történt, hanem az, hogy *belül* mi történt: hogyan gondoltunk végig közös kérdéseket, hogyan értettük meg a másik motivációit, hogyan könnyeztünk az új egymásra találás miatt.

Mert nem igaz, hogy nem lehet fülig szerelmesnek lenni abba, akinek majdnem minden hibáját ismerjük. Nem igaz, hogy a közös múlt csak fal, és nem híd lehet közöttünk. Nagy kaland egy ismeretlennek szívét meghódítani. De sokkal nagyobb annak a szépségére rácsodálkozni, akivel esetleg évtizedeket végigküzdöttünk: együtt, egymásért, olykor akár egymás ellen is.

Nagy élmény volt számunkra a felismerés, hogy a mi új egymásra találásunk nem maradt a magánügyünk. Termé-

szetesen senki nem szólt bele, hogy négyszemközti beszélgetéseken mi hangzott el, az előadásokon elhangzottak sem kötelezően elfogadandó tételekként hangzottak el: annyit és azt használtunk belőle, amennyi és ami nekünk kettőnknek fontos volt. De döbbenetes volt hallani, hogy ezen a vasárnapon több istentiszteleten, misén is gondoltunk ránk, egy egész imalánc számára vagyunk fontosak mi ketten.

Mert a házasság nem csak magánügy: ha van honnan elindulni és van hová hazamenni, a munkámat, hivatásomat is másképp élem meg, mint a páros magány iszonyatában, amikor - Pilinszky szavával élve- *az ágy közös, a párna nem*. Épp ezért, utólag kissé sajnáljuk, hogy a gyülekezettel nem tudattuk, hová megyünk, magánügyünként kezeltük ezt a hétvégét. Papcsaládok vergődését látva rá kellene végre döbbernünk: nem igaz, hogy a lelkészházasságok kérdése csak az ő ügyük, oldják meg, ahogy tudják... Biz-

tató, hogy mind az előadók, mind a résztvevők között voltak evangélikus lelkészpárok, köztük egy püspök és a felesége is.

Kiknek ajánljuk ezt a hétvégét? Keményen hangzik, de azoknak nem, akiknek házassága romokban hever. Nekik más utakat kell találni, hogy újraépítsék kapcsolatukat. Valaki autósnyelven azt mondta: ez nem baleseti szervíz, inkább szézezres felülvizsgálat és olajcsere.

Fontos, hogy akik erre rászánják magukat, azok valóban legyenek jelen teljesen, nem csak időben, hanem lélekben is, minden külső körülményt kikapcsolva. És végül: aki eljön, higgyen abban, hogy házasságuk nem csak az ő számukra, hanem Isten számára is fontos.

Hegedűs Attila és Tünde

Hírek a Molnár Gyula Irodalmi Kör munkájáról

2010. február 18. napján tartottuk ez évi első irodalmi esténket Vajda János költészetével, életével, prózai munkásságával ismerkedve.

A diákkori irodalom órák béklyóitól megszabadulva immár boldogan vettük elő a versesköteteket. Márti néni gondos és célratörő irányításával terelődtek határozott mederbe „kutatásaink” eredményei. Pethő Árpád az Internet lehetőségeit kihasználva hozott tematikusan összeállított verslistát. Fehér Karsai bácsi nagy-nagy örömünkre megint tudott időt áldozni a körre, amit még egyszer nagyon köszönünk, hiszen az ő versmondása mindig nagy élmény számunkra. Külön izgalommal várjuk mindig Karsai bácsi bölcs elemzéseit, anekdotáit.

Kedvessé teszi a hangulatot, hogy a versmondás nem pusztán „szavakat”, hanem rövid verselemzés is követi, amikor a legszemélyesebb és sokszor szemérmes megnyilatkozásokból derül ki, hogy kinek mit jelent egy-egy sor, jelző vagy költői kép.

A legnagyobb felfedezés persze az, hogy a nagy, jó költők igazán kortalanok, mindig aktuálisak. Különösen hálásak vagyunk mi kései utódok, amikor úgy érezzük, hogy napjaink bánatára, gondjaira adnak gyógyírt. Így volt ez Vajda János verseit hallgatva is.

Szinte minden egyes alkalomnak van egy hangulati csúcspontja. Ezt a hangulatot természetesen visszaadni nem lehet, de ezt segítő közreadjuk Vajda János De profundis című költeményét.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Legközelebbi időpontunk 2010. március 18-án lesz, amikor Kosztolányi Dezső költészetét szeretnénk jobban megismerni.

DE PROFUNDIS

Mint az árva holt anyára,
Úgy borulok rád, hazám.
Hideg vagy, fekete, sárga;
Alszol-e, vagy valahára
Meg vagy halva igazán?

A csatában el nem estél,
Csak leraktad fegyvered,
Jó sokáig szenderegteél;
Halkan álmodban beszéltél,
Látva fényes képeket

Eljövendő nagy napokról...
„Leszen úgy, mint régen volt.”
Vagy talán már nem is alszol,
Csak pihensz, vársz, hallgatózol,
Hogy ki híved, árulód?

Fiaid már vetköztetnek,
Osztoznak ruháidon.
„Ez enyim, ez a tied”
S e fölött, hogy verekednek! -
Vagy talán én álmodom?

1887

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

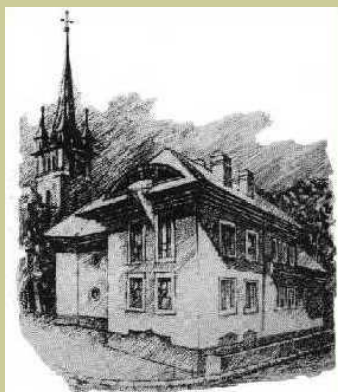
bencze.andras@lutheran.hu

Pethő Judit beosztott lelkész

Mobil: (06) 20 824 5506

E-mail:

judith.petho@lutheran.hu

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

ALKALMAK

Székesfehérvár

március 18. csütörtök 18 h dr. Molnár Gyula irodalmi kör – Kosztolányi Dezső költészete

március 28. Virágvasárnap 10,30h istentisztelet az ifjúság szolgálatával

március 29-31. hétfő-szerda 18 h Nagyheti áhítatok

április 1. Nagycsütörtök 18h az úrvacsora szerzésének ünnepe, felnőtt konfirmáció

április 2. Nagypéntek 10,30 h istentisztelet

18 h Passióolvasás az énekkar szolgálatával

április 3. Nagyszombat 18 h Nagyheti áhítat

23,30 h Feltámadás-liturgia

április 4. Húsvét 10,30 h istentisztelet

április 5. Húsvéthétfő 10,30 h istentisztelet

április 12. hétfő 14 h Nyugdíjas klub

április 21. szerda 10,30 h istentisztelet a szárazréti szociális otthonban

május 2. vasárnap 10,30 h anyáknap iistentisztelet, érettségizők megáldása,
szolgál az ifjúsági kör

május 13. csütörtök 10,30h és 18 h Mennybemenetel ünnepe, istentisztelet

május 19. szerda 10,30 h istentisztelet a szárazréti szociális otthonban

május 23. Pünkösd 10,30 h istentisztelet

május 24. Pünkösdhétfő 10,30 h istentisztelet

Fehérvárcsurgó

április 2. Nagypéntek 9 h istentisztelet, úrvacsora

április 4. Húsvét 4,45h Feltámadás-liturgia

május 23. Pünkösd 9 h istentisztelet

Sározd

április 4. Húsvét 16 h istentisztelet

május 23. Pünkösd 16 h istentisztelet

Agárd

április 4. Húsvét 11 h istentisztelet

május 23. Pünkösd 11 h istentisztelet

Egyházmegyei és egyházkerületi alkalmak:

március 26. szombat 16h egyházmegyei közgyűlés, Székesfehérvár

április 17. szombat 10 h egyházkerületi közgyűlés, Veszprém

május 2. vasárnap egyházkerületi énekkari találkozó, Pápa

május 15. szombat egyházkerületi missziói nap, Kissomlyó

május 24. Pünkösdhétfő egyházmegyei gyülekezeti találkozó

A Missziói Kör munkájának eredménye számokkal kifejezve (A „Karácsonyi Vásár” bevétele és annak felhasználása a 2009-es évben)

A vásár teljes bevétele: 120 000Ft

A bevétel felhasználása: Saját orgona javára: 65 000 Ft

EKME (Külmissziói egyesület) javára: 50 000 Ft

Lepra misszió javára: 5 000 Ft